

Изгледа да су Срби испунили онај давнашњи позив пророчице Клеопатре и „срели се са својом судбином“.

Занимљиво је како та судбина изгледа, у неколико речи, само у последњих десетак дана.

Шта рећи него - Србија је велика тајна?

Због тога што је Буњевцима поклатио букваре на ћирици, из Хрватске су стигле отровне опаске председнику Србије Томиславу Николићу од стране хрватског премијера и председника, а посланица радикално десничарске националистичке странке искористила је поменути „скандал“ да оптужи Србију и српског председника за „настављање иживљавања политичког врха Републике Србије над Хрватима Војводине“. Жестина реакције Хрватске, у којој је ломљење табли са ћиричним натписима и даље један од стубова домољубља, просто је невероватна, поготово када се узме у обзир потпуни недостатак реакције Србије - нити се Србија претерано узбуђивала због ломљења ћиричних табли, нити је ова најновија хрватска реакција и било кога овде узбудила.

Јер, Србија сада жели само добросуседске односе са свим земљама на свету.

Па, тако, изостаје и реакција на, сада већ фамозну, и по друштвеним мрежама више пута објављену мапу Европског центра за савете потрошачима из Европске уније, који имају било каква питања везана за куповину и превоз робе из једне земље ЕУ у другу, на којој је Војводина припојена великој Хрватској. Неколико дана касније, пошто су се у ЕУ запитали ко је могао да направи такву грешку, мапа је исправљена, и добра вест је да је Војводина поново део Србије. Изгледа да је неко одлучио да то треба схватити опуштено као „Играле се делије на сред земље Србије“.

Добро, јасно је да присуствујемо распаду свега што смо знали, а ново премеравање света одвија се пред нашим очима. Порнографија географије, пред којом остајемо без речи.

Србија се ових дана бавила углавном референдумом у Шкотској. И да ли се краљица британске империје око тога потресла, и шта је рекао Дејвид Камерон, и како ће тај пројекат, попут вируса, захватити Европу. Да се спреми Барселона, а референдум о одвајању Каталоније од Шпаније најављује се за 9. новембар. Председник Републике Српске Милорад Додик каже „нек се спреми и Република Српска“, а Србија ћути, чак и кад један званичник Федерације изјави да га то подсећа на „спремјте се, spremјте четници“!

У Приштини би се радо побратимили са Глазговом, а у Македонији проглашена је самостална албанска република Илирида. У међувремену, Косово је увело санкције Русији, а амерички амбасадор у Србији одређује нам терапијску дозу односа са Русијом, док ЕУ и САД свим силама убеђују Србију да се подржи Украјина. Као што је лепо написао Емил Влајки, потпредседник РС, у часопису НСПМ: „Када се радило о нама, албанска мањина је, по Америма, имала право да се одвоји и оснује своју државу, а када се ради о Украјини, руска мањина, опет по Америма, нема право да се одвоји у виду нове државе?“, али на ту логику на парче, овде више нико не реагује. Јер, Србија више неће никоме да се замера.

„Можете имати добре односе и са Русијом и Кином, и са САД. Али наш став о посетама кинеских и руских званичника се разликује. Кинези готово никога нису напали, а Руси јесу. То треба имати на уму. Још није сигурно да ли ће Путин доћи, али ако се то деси - зашто долази? Због прославе ослобађања Београда? А Београд је ослободила и Трећа украјинска армија, као део Црвене армије“, рекао је ових дана његова екселенција господин Кирби, и његовој одлучности нико нема шта да приговори.

Наш сусрет са нашом судбином, дакле, одвија се у достојанственом ћутању. Јер, сертификати о истини, правди и допуштеном понашању на међународној сцени стижу из Вашингтона. Балкан, са свим тим случајно погрешно нацртаним мапама, са проглашењем Илириде у центру Скопља, са притисцима на Србију да се добровољно стави на страну која је цепа и покорава, постаје метафора „увођења демократије“. Европска унија сада дели да би множила. Референдуми и сепаратистички покрети за нову велику државу без граница. Србија мирно и достојанствено. Чека пред вратима.

Сусрет са нашом судбином одвија се у тишини, и иако још увек све карте нису отворене, ових неколико карата у савременој стратегији пасијанса, које видимо, не обећавају срећан крај.

(Вечерње новости)